

„DO WSZYSTKICH NAS”

Miewam sny, że się unoszę...
Jest błogo, lekko i mam we władaniu
cały świat - błękitne niebo, szmaragdowe
tonie wód..., kołyszące trawy, zieleń
flory – majestatyczna, dumna.

Czy mam świadomość, że oddycham?
To jest tak naturalne odczucie,
bycie, że bycie po – za świadomością.

Ruch, bicie serca, drganie włókien duszy,
poruszanie chrząstek sumienia i ciało –
najdelikatniejszy instrument,
najgłośniejszy w swojej ciszy,
niewypowiedziany...

Tkliwość TAŃCA.

A jednak, nie można żyć bez powietrza!?

...tańca...?